

vil navnlig gerne pege paa den overfor det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen, som ogsaa talte saa affejende om det Forslag, vi behandler i Dag — og lad mig indskyde, at naar det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen talte affejende om dette Forslag, saa forstaaer jeg det saaledes, at det er ikke, fordi han ikke ønsker en Jordlovgivning fortsat, men fordi han holder sig paa den anden Linie, nemlig den, som angives i Forslaget om Jorder i offentligt Eje, og det er naturligt, fordi det ærede Medlem har været en af de første Foregangsmænd, som har kæmpet for, at man skulde gaa den Vej. Ogsaa det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen bør læse denne Resolution med Effertanke, for han vil ikke i denne Resolution finde det mindste Gran, hvorpaa han kan bygge nogen Modstand mod dette Forslag, eller det mindste Gran, hvorpaa han kan bygge nogen Tilslutning til kun at gaa over til den anden Retningslinie. Resolutionen udtaler, at man ønsker at bygge paa Lovforslaget om Udlaan af Statslaanefonde's Midler efter Lovforslaget af 1916. Nu kan man ganske vist sige, at det er ikke det Lovforslag, som den højtærede Landbrugsministers Forslag bygger paa, men det er Loven af 1917; og det er ogsaa rigtigt: det er ikke det samme, de to Lovforslag gaar ud paa. Men begge disse Lovforslag, af hvilke det ene er vedtaget og det andet forhaabentlig vil blive vedtaget, gør det muligt for Udstykningsforeninger at komme til at arbejde. Hvis det Lovforslag, vi nu behandler, vedtages, aabnes der i Virkeligheden derved Mulighed for, at den Lov, som der er hentydet til i Resolutionen, kommer til at virke paa tilfredsstillende Maade, og jeg har — fra regnet Udtalelserne fra de to ærede Ordføreres Side — ikke hørt en eneste Udtalelse fra Udstykningsforeningernes Medlemmers Side, som viser, at man ikke er tilfreds med det Forslag, som er forelagt af den højtærede Landbrugsminister. Resolutionen, der blev vedtaget i Aarhus — det beder jeg ærede Medlemmer lægge Mærke til —, taler ikke med en Stavelse om Forslaget om Jorder i offentligt Eje, nævner ikke Omvurderingerne, nævner slet ikke hele denne Form, men peger paa den gamle Retningslinie og peger udtrykkelig paa at faa den udviklet yderligere, saaledes at Udstykningsforeningerne ogsaa fremdeles kan komme til at arbejde og arbejde bedre, end de har kunnet under de sidste Krigsaar.

Lad mig sige til det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen, at selvfølgelig bestaar Statens Jordlovsudvalg af fortærfelige Mænd,

og selvfølgelig vil de gøre det bedst mulige Arbejde. Jeg skal ikke her rippe op i den Strid, der har været ført mellem det ærede Medlem Hr. Ulrich og det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen, men jeg vil blot pege paa, at jeg tror nu alligevel, at Staten som saadan, ogsaa gennem Statens Jordlovsudvalg, vil arbejde dyrere og tungere, end Tilfældet vilde være under det private Initiativ, vil arbejde dyrere og tungere, end man vil gøre det gennem det private Initiativ igennem Udstykningsforeningerne. Derom er der for mig ikke nogen som helst Tvivl. Det forekommer mig, at efter Gennemførelse af Loven om Vilkaar for Bortsalg af Jorder, hvorigennem ca. 100 Mill. Kr. og ca. 70 000 Tdr. Land overlades til at udnyttes efter den af det ærede Medlem foretrukne Retningslinie, og efter at den højtærede Landbrugsminister med mit Partis Tilslutning og ogsaa med min Tilslutning har fremsat Forslag om yderligere at bevilge 3 Mill. Kr. aarlig dertil og endvidere at indføre Forbedringer med Hensyn til denne Lovgivning, saa kunde man ogsaa fra de Herrers Side sige: Saa er vi særdeles tilfredse dermed; lad saa ogsaa de andre komme i Gang og komme til at arbejde bedre, end de har kunnet det under Verdenskrigen. Det forbavser mig, at de ærede Medlemmer vil stille sig saa helt og afgjort paa den anden Linie og vil afbryde den Fortsættelse af Udviklingen, som alle Røster fra Husmandsforeningerne netop fordrer skal blive fortsat og genoplivet.

Saa er der nævnt noget om Summerne, og dér er det rigtigt — jeg fristes til at sige desværre —, at dér er Vilkaarene ikke ens. Ved Forslaget om Jorder i offentligt Eje har man først 18 000 Kr. til Bygninger — jeg ved, at der har været talt om, at de 18 000 Kr. ifølge statistiske Indberetninger skulde forhøjes til 21 000 Kr. til Bygninger, men man har i alt Fald de 18 000 Kr.; og ved Siden af disse har vi ca. 7 ha, med andre Ord 13 Tdr. Land, det bliver ogsaa en halv Snes Tusind Kroner. Det bliver altsaa i alt en 27 000—28 000 Kr. paa den ene Side. Deroverfor staar paa den anden Side ifølge det Forslag, vi nu har til Behandling, et Maksimum for den samlede Vurderingssum fastsat til 22 000 Kr. Jeg vil indrømme, at Forholdet er i nogen Grad skævt dér, og at det Forslag, vi behandler, ikke byder saa stor en Sum som Loven af 1919. Om det byder saa gode Betingelser, er ikke let at afgøre paa Forhaand; men jeg er i alt Fald vis paa, at Forskellen mellem Nyttewærdien af de 22 000 Kr. paa den ene Side og de 28 000 Kr. paa den anden Side er